



De zee komt in zicht.





Er is veel volk op Cala Tuent. De aantrekkingskracht van het plaatsje is eigenlijk historisch gegroeid. In de vroege jaren van de 20e eeuw trokken gegoeden uit heel Europa naar



Mallorca om er zorgeloos te genieten van de zon en het goede leven. Toen een wetenschapper ontdekte dat in de vallei naar het strandje Sa Calobra heel wat endemische planten groeiden, werd dit gauw een must see.







Rijkelui die afzakten naar Mallorca betaalden goed geld voor deze exclusieve excursie. Aangezien het strandje alleen met een bootje te bereiken was, haakten echter heel wat mensen



af. Maar voor het lieve geld gingen, ook toen al, heel wat poorten open.















Op Cala Tuent staat er één huisje. Vroeger woonde er een eenzaat in maar momenteel staat het huisje leeg. Vermoedelijk is de kluisenaar overleden.





De Cala de sa Calobra (Slangenbaai), die naast Cala Tuent is gelegen, dankt haar naam aan de als een slang in haarspeldbochten naar de zee omlaag kronkelende weg.









We keren terug naar Port de Sollèr met de boot. Onderweg zien we verschillende strandjes en prachtige rotspartijen.





Vlak voor de haven van Port de Sollèr is er een vuurtoren met enkele gebouwen. Dit is militair domein.

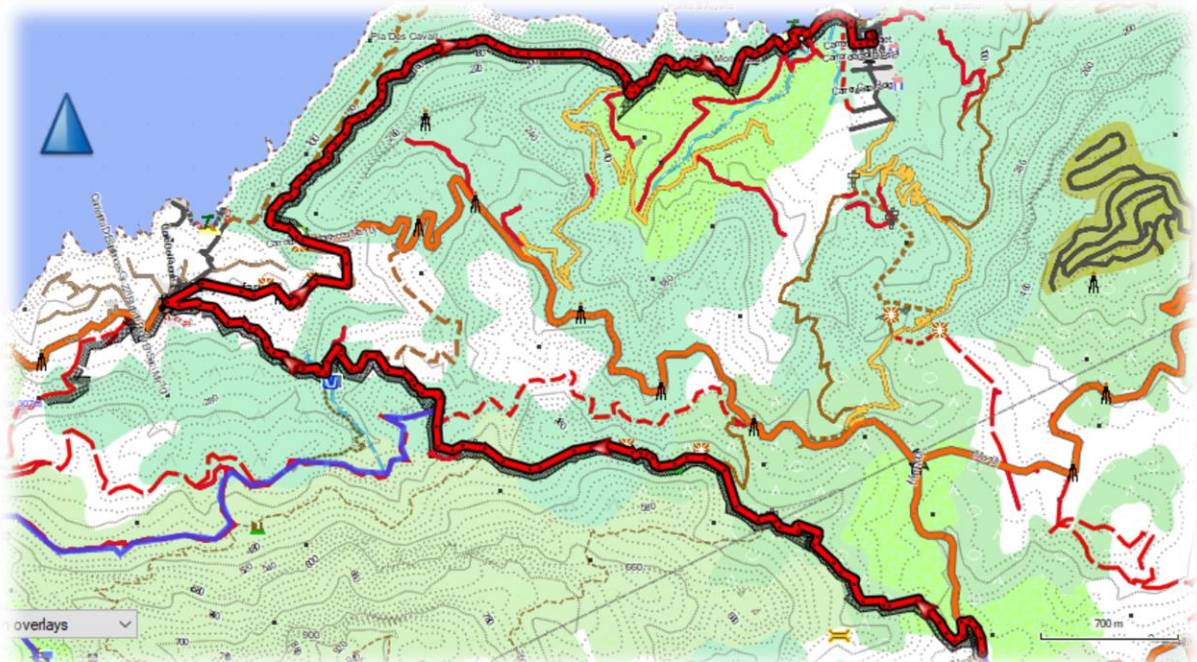






## Vrijdag 24 mei 2024

Van : Sa Granja  
Naar : Port de Canonge  
Afstand : 12 km  
Stijgen : 500 m  
Dalen : 500 m  
Duur : 6 uur







Deze wandeling gaat over een oud postpad en grote delen van de paden zijn geplaveid. Er is op deze wandeling ook veel schaduw.





Op onze wandelingen komen we regelmatig houten poortjes tegen die ons van het ene stuk land in het andere brengen en die het vee binnen de omheining dienen te houden.









Samen met Menorca, Ibiza en Formentera hoort Mallorca bij de eilandengroep de Balearen.  
In de winter voert een luchtstroom tussen de Alpen en de Pyreneeën door koude lucht naar het



Middellandse zeegebied. De Tramuntana veroorzaakt zo'n 5 à 6 stormen.







We zien regelmatig vinken en die beestjes zijn hier helemaal niet zo schuw als bij ons. Vinken leven in bossen, boomrijke tuinen en parken. Ze eten namelijk zaden en zachte



plantendelen, zoals bladknoppen. Aan het einde van hun zang laten vinken vaak de bekende 'vinkenslag' horen.







Vinken hebben een korte, kegelvormige snavel. Het mannetje heeft in broedkleed een blauwgrijs petje, een oranje borst en wangen. De staartveren zijn zwart, behalve de (witte) buitenste staartpenen. Het vrouwtje is minder opvallend en wordt nog wel eens



aangezien voor een vrouwtje huismus. Het meest opvallende kenmerk van de vink zijn de twee witte vleugelstrepen. Daarmee kun je ook de vrouw het best van een mus onderscheiden.







De gele hoornpapaver is familie van de klaproos. De vruchten zijn langwerpige en niet rond zoals bij de klaproos.









We doen een terrasje in Banyalbufar, een klein dorpje in de heuvels van het Spaanse eiland Mallorca. Banyalbufar is een oud dorp dat al in de dertiende eeuw bewoond werd en er zijn zelfs tekenen gevonden dat de Moren hier al in de tiende eeuw na Christus een dorp hadden



gebouwd. De naam van het dorp is hier dan ook van afgeleid en betekent zoveel als “plaats bij de zee”. Sinds de middeleeuwen staat het dorp al bekend om zijn heerlijke wijn.







Een mooie ponny staat onder een citroenboom. Een citroenboom is de enige boom die 3 maal vruchten draagt in het seizoen.





Banyalbufar ligt relatief hoog in de heuvels van de Serra de Tramuntana. Toch is het dorp in het bezit van een eigen strand. De weg hiernaartoe is lastig, lang en erg steil naar beneden



maar het kiezelstrand waar je uiteindelijk bij uitkomt is zeker de moeite waard. Zeker als het in de vooraf gaande dagen wat geregend heeft want dan komen er enkele watervallen op het strand uit.







Banyalbufar stond ook bekend om zijn wijngaarden van Malvasia-druiven, een van de oudste variëteiten in het gebied rond de Middellandse Zee. Een zeer erkende variëteit, zeer



aromatisch, met een hoog polyfenolgehalte, een uitgebalanceerde zuurtegraad en een hoog suikergehalte. De teelt van Malvasia werd decennialang stopgezet, maar in 2006 slaagden de wijnbouwers van Banyalbufar er met vastberadenheid en de steun van wetenschappers in om deze druif met groot succes opnieuw te introduceren.







Er wordt gezegd dat koning Jaume I van Aragon gepassioneerd was door Malvasia, deze unieke wijn en dat zijn aanwezigheid op Mallorca hem zou hebben beïnvloed in zijn motivatie om het eiland te heroveren









De rode wauw op zoek naar een prooi. Een volwassen exemplaar is circa 62 centimeter groot, weegt 750 tot 1000 gram en heeft een spanwijdte van ongeveer 160 cm.





De rode wouw is één van de weinige vogelsoorten die bijna alleen in Europa voorkomt. Door intensieve vervolging was hij sterk afgenomen en plaatselijk verdwenen. Beschermende maatregelen hebben hieraan een eind gemaakt; tegenwoordig komt de soort in onze



buurlanden weer voor, zij het nergens talrijk. Het voedsel bestaat vooral uit aas; daarnaast worden prooien tot de grootte van een konijn gevangen.







De zomertortelduif is de kleinste Europese duif en is redelijk schuw. Ze overwintert in Afrika ten zuiden van de Sahara maar broedt in grote delen van Europa.









Mallorca is bij de toeristen geliefd. Mallorca heeft meer dan 300 dagen zon per jaar. Voor natuurvrienden is dit een uitermate aantrekkelijk en veelzijdig eiland. Liefelijke dalen,



spectaculaire kloven en niet in de laatste plaats de imposante bergketen van de Sera de Tramuntana.













## Zaterdag 25 mei 2024

Soort : Wandeling in lijn van Deià naar Port de Soller  
Plaats : Deià/Port de Soller  
Afstand : 14 km  
Stijgen : 400 m  
Dalen : 500 m  
Duur : 6 uur











Het kleine kustplaatsje Deià, aan de noordwestkust van Mallorca, is een van de mooiste dorpen van het eiland. Gelegen in een vallei aan de voet van de berg Teix is Deià al jaren een